

Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γὰρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο ἀγάγῃ ὁ τάλας, δεδουκῶς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

■ Προτάσσω ὡς σημαῖαν τὴν ἀντιπατερικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς Καινοτομίας κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ Συγκρητισμοῦ

Ἡ Ἀθήνα εἶναι πλέον «οἰκουμενιστικώτερη τοῦ οἰκουμενιστικοῦ Φαναρίου»

Η ΑΘΗΝΑ ἤδη προπορεύεται στὶς οἰκουμενιστικὰς πρωτοβουλίας καὶ τὸ Φανάρι ἀκολουθεῖ.

Δυστυχῶς, ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος δηλώνει, ὅτι ἀποδέχεται τὴν *Πατριαρχικὴ Ἐγκύκλιον τοῦ 1920* καὶ εἶναι γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν αἰρετικῶν προϋποθέσεων αὐτῆς.

Ἵπενθυμίζουμε, ὅτι ἡ *Ἐγκύκλιος τοῦ 1920*

- ἀποτελεῖ τὸ κείμενο-βάσι τῆς αἵρέσεως τοῦ *Οἰκουμενισμοῦ*·
- θεμελιώνεται στὴν ἀντορθόδοξη *Βαπτισματικὴ Θεολογία*·
- προτείνει τὸν ἀντι-εκκλησιαστικὸν *Δογματικὸν Συγκρητισμὸν*·
- διακηρύσσει τὴν ἀντιπατερικὴν θεολογίαν τῆς *Κοινῆς Διακονίας*·
- προετοιμάζει τὸ ἔδαφος γιὰ τὴν ἴδρυσιν τοῦ *Π. Σ. Ε. (Κοινωνία Ἐκκλησιῶν)*·
- προβλέπει τὴν *Ἡμερολογιακὴν Μεταρρύθμισιν*, ἡ ὁποία ἐφαρμόσθηκε τὸ 1924 καὶ διήρесе ἐορτολογικὰ τοὺς Ὁρθόδοξους.

Τιουτοτρόπως, ὁ κ. Χριστόδουλος ταυτίζει τὸ ὄραμά του μὲ τὸ ὄραμα τοῦ πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος τὸ 1995, στὴν Γενεύη, διεκήρυξε τὴν πεποίθησίν του, ὅτι πρέπει τὰ Μέλη τοῦ *Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν*

νὰ «**ὀραματισθοῦν ἐν Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἐπιτρέπον τὴν ἀγαστὴν συνεργασίαν ὅλων τῶν χριστιανικῶν δυνάμεων εἰς τὸν ἠθικόν, κοινωνικόν, ἱεραποστολικόν καὶ διακονικόν τομέα, ἀνεξαρτήτως τῶν βασικῶν θεολογικῶν αὐτῶν διαφορῶν, ὡς τοῦτο ὑπεγράμμιζε πρὸ ἐβδομηκονταπενταετίας ἤδη ἡ γνωστὴ Ἐγκύκλιος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τοῦ ἔτους 1920**».

♦ Μία σειρά σχετικῶν κειμένων θὰ καταδείξη τὴν ὀδυνηρὰ πρᾶγματι αὐτὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς *Καινοτομίας* κ. Χριστόδουλος διολισθαίνει σταθερὰ πρὸς τὴν ἐνδοχώρα τῆς αἵρέσεως τοῦ *Συγκρητισμοῦ*.

Ὁ ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος
«ἄκρως λατινίζων πλέον»

*«Ὁφείλομεν νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν
ὡς τὸν εἰσάγοντα τὴν κατάλυσιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων,
τὴν καινοτομίαν καὶ τὴν αἵρεσιν
εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν»*

α'.

Λύκοι ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας*

ἈΠΟ πολλὰς Ἑνορίας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν μᾶς παρέχονται πληροφορίες ὑπὸ πιστῶν διὰ τὴν «γενομένην» ἀποστασίαν ἀπὸ τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Ὑποστηρίζεται ὅτι εἰς Θείας Λειτουργίας, Ἐσπερινοὺς καὶ Ἀρχιερατικοὺς Ἐσπερινοὺς παρίστανται Παπικοὶ κληρικοί, οἱ ὅποιοι εἰσέρχονται καὶ εἰς τὸ Ἱερόν. Γίνονται ἀποδεκτοὶ ὡς μὴ εὐρισκόμενοι εἰς πλάνην καὶ αἵρεσιν.

Ἐνδεχομένως παρόμοια γεγονότα νὰ ἐξελίσσωται καὶ εἰς ἄλλας Μητροπόλεις, οἱ Μητροπολίται τῶν ὁποίων εἶναι προωθημένα ὄργανα τοῦ Οἰκουμενισμοῦ ἐντὸς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὰ ὅσα συμβαίνουν, προκαλοῦν τὴν ἀγανάκτησιν τῶν μυημένων πιστῶν εἰς τὰ Μυστήρια καὶ τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, σύγχυσιν εἰς τοὺς ἀμύητους Χριστιανοὺς καὶ κατάλυσιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων.

Τὰ πάντα, ὅμως, προέρχονται εἰς τὴν Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν ἀπὸ τὴν ἰδεολογίαν τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ὁ ὁποῖος εἶναι πολυπρόσωπος. Καὶ ἰσοπεδώνει καὶ προδίδει τὴν Πίστιν καὶ ἐξασθενεῖ τὴν θέσιν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ τὸν ὑπέρμαχον Αὐτῆς παριστάνει. Εἶναι ὅ,τι πῖδ ἐπικίνδυνον διὰ τὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁφείλομεν νὰ τὸν ἀντιμετωπίσωμεν ὡς τὸν εἰσάγοντα τὴν κατάλυσιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων, τὴν καινοτομίαν καὶ τὴν αἵρεσιν εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἑλλαδικὴν Ἐκκλησίαν.

Ἡ Ἐκκλησία μας προδίδεται ἐκ τῶν ἔσω.

Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης ἀπὸ τὴν μίαν πλευρὰν καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ἀπὸ τὴν ἄλλην ρίπτουν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας.

β'.

Ἐπικίνδυνοι*

ἈΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΙ τοῦ Βατικανοῦ, ἀλλὰ καὶ Ἱταλικῶν ἐφημερίδων διεπίστωσαν ὅτι ἀρκετοὶ Μητροπολίται, οἱ ὅποιοι συνώδευον τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Παπισμοῦ (Δεκέμβριος 2006), δὲν ἐγνώριζον κάποιαν ξένην γλῶσσαν.

Τοῦτο εἶχεν ὡς συνέπεια νὰ τοὺς ὀμιλοῦν οἱ Καρδινάλιοι, μὲ τοὺς ὁποίους παρεκάθητο εἰς τράπεζαν, καὶ νὰ κουνοῦν τὴν κεφαλὴν των ἢ νὰ χαμογελοῦν, ἐπειδὴ ἀκριβῶς δὲν ἐγνώριζον τί ἔλεγον οἱ συνομιληταὶ των.

Καὶ εἰς μὲν τὸ Βατικανὸν γελοῦν ἀκόμη μὲ τὸ ἐπίπεδον τῶν Ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι, προφανῶς, παρίστανον τὰς «γλάστρας» τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἐνὸς ἢ δύο οἰκουμενιστῶν ἐπισκόπων, οἱ ὅποιοι ὀμιλοῦν τοὐλάχιστον μίαν ξένην γλῶσσαν.

Ὁ Ὁρθόδοξος πιστὸς λαὸς ὀφείλει νὰ προβληματίζεται ἐντόμως. Διότι «ἄγλωσσοι» ἐπίσκοποι ἔλαβον μέρος εἰς μίαν Κοινὴν Δήλωσιν τοῦ Πάπα καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας συνομιλίας, εἰς τὰς ὁποίας ἦσαν «γλάστραι».

Καὶ τὸ ἐρώτημα εἶναι ἀπλοῦν: Ποίαις δεσμεύσεις ἀνέλαβον καὶ μὲ ποίαν εὐθύνην, ὅταν δὲν ἦσαν κάτοχοι ξένης γλώσσης; Ἀρκοῦνται εἰς τὴν ἀπλὴν μετάφρασιν ἢ εἰς ὅσα τοὺς εἶπον;

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν εἶναι ἐπικίνδυνοι διὰ τὸ σκάφος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

γ'.

«Βολιῶτες - Πειραιῶτες καὶ Φαναριῶτες»**

Τοῦ κ. Γεωργίου Ζερβοῦ

Διευθυντοῦ Συντάξεως

τῆς ἐφημερίδος «Ὁρθόδοξος Τύπος»

Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ τῶν Ἱεραρχῶν μας ἔχει ἐκπέσει εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ πιστοῦ λαοῦ.

Ὁχι μόνον διὰ τὴν ἀφωνίαν τῆς εἰς ζητήματα ἀπογαλακτισμοῦ τοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξίαν, ἀλλὰ καὶ κυρίως διὰ θέματα πίστεως.

Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ διερωτᾶται εἰς ποῖον «Θεὸν» πιστεύουν οἱ Ἐπίσκοποί του; Ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ διερωτᾶται εἰς ποῖαν Ἐκκλησίαν πιστεύουν καὶ ὑπηρετοῦν οἱ Ἐπίσκοποί του, ὅταν ἀνέχωνται καὶ σιωποῦν διὰ τὴν καταπάτησιν τῶν Ἀποστολικῶν καὶ ἄλλων Ἱερῶν Κανόνων, οἱ ὁποῖοι ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ Οἰκουμενικῶν Συνόδων; Πῶς ὑπερασπίζονται τὴν Πίστιν, ὅταν ἀνατρέπωνται τὰ πάντα καὶ σιωποῦν;

Ὁ πιστὸς λαὸς διαπιστώνει ὅτι ἡ πλειοψηφία τῶν Ἱεραρχῶν δὲν ὑπηρετεῖ τὴν Ὁρθοδοξίαν. Εἴτε εὐθέως, εἴτε ἐμμέσως, εἴτε σιωπηλῶς, ἐγκρίνει τὴν προδοσίαν τῆς Πίστεως.

Ὑπηρετεῖ τὸν Πάπαν τῆς Ἀνατολῆς, τὸν Πάπαν τῶν Ἀθηνῶν, τὸν Πάπαν μὲ τὰ πολλὰ καὶ πλούσια Ἐκκλησιαστικὰ Ἰδρύματα νησιωτικῆς περιφερείας τῆς Ἑλλάδος, τὸν Πάπαν τῆς Δύσεως, τὸν ὁποῖον προσκυνᾷ καὶ τὸν ἀναγνωρίζει πλέον ὡς Ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον τῆς Πρεσβυτέρας Ρώμης, ἀλλὰ ὄχι τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ Πίστιν.

Οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος συμπεριφέρονται δουλικῶς ἔναντι τοῦ Φαναρίου, τοῦ Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πάπα τῆς νησιωτικῆς Ἑλλάδος, χειροκροτοῦντες καὶ προσυπογράφοντες τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν αἵρεσιν.

* * *

ΚΑΠΟΙΟΙ ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν προδοτικὴν στάσιν των ἰσχυρίζονται ὅτι οἱ Παπικοὶ δὲν εἶναι αἰρετικοὶ ἀλλὰ σχισματικοί. Καὶ ζητοῦν ἀπὸ θεολόγους νὰ παύσουν νὰ ὀμιλοῦν διὰ τοὺς αἰρετικοὺς Παπικούς, διότι δῆθεν παραπληροφοροῦν τὴν κοινὴν γνώμην.

Δὲν ἀνατρέπουν διὰ τῆς στάσεώς των μόνον τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας, δὲν καταργοῦν τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς παρακαταθήκας τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων, ἀλλὰ καὶ ὅσα ἐμάθομεν ἀπὸ παιδιὰ ἀπὸ τοὺς παπποῦδες μας καὶ τοὺς πατέρας μας καὶ τοὺς παπάδες τῆς Ἐνορίας μας. Ρίχνουν, δηλαδή, εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀχρήστων «τὰ γράμματα τῆς Ἐκκλησίας» καὶ τὴν προφορικὴν παράδοσιν.

Ἐκρατήσαμεν ὀρθίαν τὴν Πίστιν μας εἰς δυσκόλους καιροὺς διὰ τὸ Γένος μας καὶ κινδυνεύομεν νὰ τὴν ἀπολέσωμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας, τῆς πολυτελείας, τῆς καταργήσεως τῶν συνόρων καὶ τῆς παγκοσμιοποιήσεως τῶν «Ἐκκλησιῶν».

Ἡ πίστις τῶν Προφητῶν, τῶν Ἀποστόλων, τῶν Πατέρων καὶ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐκράτησε τὸ Γένος ὀρθιον εἰς τὴν ἐποχὴν τῆς Εἰκονομαχίας, τῆς Φραγκοκρατίας, τῆς Τουρκοκρατίας, τῶν Βαλκανικῶν Πολέμων, τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς, τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου καὶ ὑπνομεύεται κατὰ τὸν ἀγριώτερον τρόπον σήμερον ὄχι ἀπὸ κοσμικοὺς ἐξουσιαστὰς καὶ ἀθέους, ἀλλὰ ἀπὸ προδότας Ἐπισκόπους.

Καὶ εἰς ἄλλας ἐποχὰς ἔβγαλαν εἰς τὸ «παζάρι» τοῦ Οἰκουμενισμοῦ καὶ τοῦ Παπισμοῦ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, Πατριάρχαι καὶ Ἐπίσκοποι. Ἀλλὰ πάντοτε ὑπῆρχον καὶ αἱ δυνάμεις τῆς ἀντιστάσεως.

Ἐπῆρχον Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι μὲ γενναιότητα δὲν ἐφώναζον μόνο «ἐξω οἱ διαβλητοὶ ἀπὸ τὴν Ἱεραρχίαν» καὶ ἐξεσήκωναν τὰ πλήθη, ἀλλὰ ἔδιδον μάχην καὶ ἐναντίον τῆς προδοσίας τῆς Πίστεως ἀπὸ τὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν καὶ τὰ «ὄργανά» του.

Ἐπῆρχον Ἐπίσκοποι, οἱ ὁποῖοι, ἂν καὶ ἀνῆκον εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Φαναρίου, ἐσήκωνον λάβαρα ἀντιστάσεως, διὰ νὰ μὴ περάσῃ ἡ προδοσία τοῦ Ἀθηναγόρου. Ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος Χατζησταύρου διεκήρυσσεν ὅτι δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα καμμία τοπικὴ Ἐκκλησία νὰ ἀποστατῇ ἀπὸ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ νὰ κηρύσῃ τὴν συνδιαλλαγὴν μετὰ τῶν ἐτεροδόξων Παπικῶν.

* * *

ΣΗΜΕΡΟΝ ἐλάχιστοι εἶναι οἱ Ἱεράρχαι, οἱ ὁποῖοι ἀντιστέκονται. Καὶ ἐξ αὐτῶν ὠρισμένοι πελαγοδρομοῦν μετὰ τῶν ἀπόψεων τῶν σχετικῶν μὲ τὸ ἐὰν εἶναι αἵρεσις ἢ σχίσμα ὁ Παπισμός, ὅταν ἀκόμη καὶ Ἀρχιεπισκοπικοὶ καθηγηταὶ Πανεπιστημίου ἔχουν διατυπώσει τὴν ἄποψιν ὅτι εἶναι αἵρεσις· καὶ ὅταν ἡ Ἱ. Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὑπὸ τὸν Μέγαν Φώτιον ἀλλὰ καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ὁμιλοῦν σαφῶς διὰ αἵρεσιν.

Ἀλλὰ καὶ ὅσοι ἔχουν ξεκαθαρισμένην ἄποψιν, δὲν τολμοῦν νὰ σηκώσουν τὸ ἀνάστημά των. Διότι ὑπάρχουν μηχανισμοί, οἱ ὁποῖοι καταπνίγουν τὰς ἐντίμους φωνὰς καὶ τοὺς ὑπερασπιστὰς τῆς Πίστεως.

Ἐὰν οἱ Ἱεράρχαι ὑπηρετοῦν πραγματικῶς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν, πρὸ τῆς μεταβάσεως τοῦ Πάπα εἰς τὸ Φανάρι καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου εἰς τὸ Βατικανόν, ὄφειλον νὰ εἶχον ὑπογράψει μίαν *Κοινὴν Διακήρυξιν* καὶ νὰ καταγγείλουν τὰς ἐπισκέψεις μὲ ἓνα καὶ μοναδικὸν ἐπιχείρημα: Ὅτι ὁ Παπισμὸς εἶναι ἀμετανόητος, ἀφοῦ καὶ παραμονὰς τῶν ἐπισκέψεων διεστρέβλωσε καὶ ἐπαραποίησεν, ὡς ἀπέδειξεν ὁ λόγιος Μητροπολίτης Ναυπάκτου κ. Ἱερόθεος, τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεώς μας, διὰ νὰ δύναται μὲ μεγαλυτέραν εὐκολίαν τὸ δαιμονικὸν ἐφεύρημα τοῦ Παπισμοῦ, ἡ Οὐνία, νὰ ἐξαπατᾷ καὶ νὰ προσηλυτίζει Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

Καὶ διὰ τῆς ἰδίας *Διακηρύξεως* νὰ ἔθετον πρὸ τῶν ἱστορικῶν ἐκκλησιαστικῶν εὐθυνῶν των τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὡς καὶ τὸν «πάπαν» τῆς νησιωτικῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ ἐζήτουν τὴν ματαίωσιν τῶν ἐπισκέψεων.

Ἀλλὰ καὶ μετὰ τὰς ἐπισκέψεις, παρὰ τὸ γεγονός ὅτι διεπίστωσαν ὅσα εἰς τὴν *Ἀνακοίνωσιν* τοῦ Ἁγίου Ὁρους κατεγράφησαν ὡς ἔκτροπή καὶ καταπάτησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων, ἐπροτίμησαν τὴν σιωπὴν. Διότι τὸ ἔγκλημά των ἐναντίον τῶν Ἱερῶν Κανόνων βοᾷ καὶ πιστεύουν ὅτι διὰ τῆς σιωπῆς θὰ κερδίσουν χρόνον, ὁ ὁποῖος θὰ παραγράψῃ τὸ ἔγκλημα.

Ὁ πιστὸς λαὸς αὐτὸ τὸ ἔγκλημα δὲν θὰ τὸ παραγράψῃ. Διότι εἶναι διαρκὲς ἐναντίον τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως καὶ Ἐκκλησίας. Ἀναμένομεν τὴν μετάνοιαν τῶν ἄλλων.

Οἰαδήποτε «ἐκτροπή» τοῦ πιστοῦ λαοῦ θὰ εἶναι ἀπολύτως δικαιολογημένη.

δ'.

«Τρανταχτὴ Πρόκλησις»***

Κύριε Διευθυντά,

Τὴν 29ην Ἰανουαρίου 2007 καθημερινή, δὲν δικαιολογεῖται πανηγυρικὴ θεία Λειτουργία, ἐκτὸς ἂν πρόκειται, γιὰ εἰδικὴν περίπτωσιν, κατόπιν προσυνηνοήσεως, γιὰ νὰ ὑπάρχουν ἐκκλησιαζόμενοι.

Αὐτὸ φαίνεται συνέβη καὶ τὴν ὡς ἄνω ἡμέρα. Ποῦ; Εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν, τὴν δὲ Λειτουργίαν ἐτέλεσε ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Χριστόδουλος.

Καὶ ποιοὶ ἦταν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι; Οἱ μαθητὲς μετὰ τῶν Καθηγητῶν τῆς λεγομένης Λεοντείου Σχολῆς εἰς τὴν Ἀθήνα. Καὶ ἔγινε πανηγυρικὰ γιὰ τὰ ἑκατὸ ἔτη, ἀφότου λέγεται ἀνέλαβον τὴν διοργάνωσιν οἱ Μαριανοὶ Ἀδελφοὶ τὸ 1907.

Ἄλλὰ γιατί κατ' ἀρχὴν οἱ Σχολῆς αὐτὲς φέρουν τὸ ὄνομα «Λεόντειος»; Διότι ἓνας ἐκ τῶν κυρίων πρώτων δωρητῶν εἶναι ὁ πάπας Λέων ΙΓ' τὸ 1897. Ἔτσι, τιμῆς ἕνεκεν ἔδωσαν τὸ ὄνομά του. Δηλαδή, οἱ Σχολῆς αὐτὲς εἶναι τῶν Δυτικῶν Παπικῶν καὶ ὁ σκοπὸς ποὺ ἰδρύθησαν –πέρα τοῦ νὰ φοιτοῦν οἱ ὅποιοι ἐλάχιστοι πάντα Παπικοὶ– εἶναι ὅτι στὸ βάθος ἔχουν μία ἐπίμονον καὶ συστηματικὴν προσπάθειαν μέσῳ αὐτῶν ἐκ τοῦ ἀφανοῦς νὰ ἔλκουν τὴν νεολαίαν, ὅσον φυσικὰ τοὺς εἶναι ἐφικτὸν πρὸς τὴν παπικὴν ἐκκλησίαν. Ὑπέχουν θέσιν ἰδιωτικῶν ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων καὶ συμμετέχουν καὶ ὀρθόδοξοι μαθηταί, φυσικὰ μὲ κάποιαν πληρωμὴν.

Πέρα ὅλων αὐτῶν, ἦταν ἀνάγκη νὰ μεταβοῦν ὅλοι αὐτοὶ εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν; Δὲν ἔχουν ἰδικούς τους ναοὺς;

Καὶ τί τὸ ἀνησυχητικὸν καὶ τί τὸ ἀπᾶδον συνέβη; Ἀπάντησις. Μεταξὺ αὐτῶν τῶν πεντακοσίων περίπου μαθητῶν, ἓνα μέρος εἶναι Παπικοί, ἀγνοεῖται ἂν καὶ κάποιοι Οὐνίται, ἀσφαλῶς καὶ μέρος τῶν Καθηγητῶν, προφανῶς καὶ ὅλοι εἶναι Παπικοί.

Καὶ πάλιν ἐρωτᾶται, ἦταν ἀνάγκη αὐτὴ ἡ ἐκδήλωσις νὰ γίνῃ εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν καὶ μὲ συμμετοχὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ τῶρα μάλιστα, ποὺ τὰ πνεύματα εἶναι ὠξυμμένα ὡς πρὸς τὶς σχέσεις-ἐπαφὲς μὲ τὸν Παπισμὸ;

Βέβαια συνέδεσαν τὴν ἐκδήλωσιν καὶ τὴν ἐπομένην Ἑορτὴν τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ περὶ αὐτῶν ἔγινε λόγος ὑπὸ τοῦ ἱεροκλήρικος. Τοῦτο φαίνεται καὶ ὀξύμωρον. Δηλαδή τὴν κυριώνυμον ἡμέραν Ἑορτὴν τῆς Παιδείας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐορτάσουν-ἐκκλησιασθοῦν; Γι' αὐτοὺς ἔγινε τὴν προηγουμένην; Ἀγνοεῖται, ἐπίσης, ἂν ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ποὺ μετέλαβαν ἦσαν Καθολικοί. Πρὸς τί, λοιπὸν, ὅλη ἡ πρόκλησις;

Εὐνόητον, ὅτι ἡ πανηγυρικὴ λατρευτικὴ ἐκδήλωσις ἔγινε μὲ πρότασιν ἢ ἔστω μὲ ἀπόλυτη ἔγκρισιν τοῦ Μακαριωτάτου. Καὶ ὅπως τόνισε, μὲ τὶς Σχολῆς αὐτὲς τὸν συνδέουν καὶ προσωπικοὶ συναισθηματικαὶ σχέσεις, ὡς διατελέσας κάποτε μαθητὴς τῆς Λεοντείου.

Ἰδικὸ του θέμα. Ἠδύνατο ἔστω, ὡς ἄκρως λατινίζων πλέον, σιωπηλὰ νὰ μεταβῇ στὸν ἰδικὸ τους χῶρον, χωρὶς νὰ λάβῃ τοιαύτην

διάστασιν καὶ μάλιστα καὶ διὰ τοῦ ραδιοφώνου τῆς Ἐκκλησίας αὐτὸ τὸ γεγονός τῆς ἐπετείου, ποὺ οὐδὲν ἀφορᾷ ἢ μᾶλλον ἀκόμη καὶ ἀκουστικῶς δημιουργεῖ δυσφορία εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους.

Τρανταχτή, λοιπόν, ἡ πρόκλησις.

Καὶ τὸ κύριο ἐρώτημα: Ὅ,τι λοιπόν ἔχει ἀρχίσει νὰ συμβαίνει εἰς τὴν Σύρον καὶ ὄχι μόνον, πλέον θὰ γίνεταί καὶ εἰς τὴν Μητρόπολιν Ἀθηνῶν; Ἀπόπειρα γενικεύσεως τοῦ φύρδην μίγδην μὲ τοὺς Παπικούς;

Τὸ θέμα δὲν εἶναι παρωνυχίς.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔχει «προσκυνήσει», δοθεῖ, ἐκτεθεῖ, καὶ δὲν κάνει πλέον ὄπισθεν; Ποῦ πᾶμε;

Μετὰ τιμῆς

A. N. Z.

ε'.

Κάμνουν λάθος****

ΕΙΣ Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν ἐψάλη τὴν ἐσπέραν τῆς παραμονῆς τῆς Πρωτοχρονιάς [τοῦ 2007] Μέγας Ἐσπερινὸς παρουσία Παπικῶν Ἱερέων καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὠργίσθη. Μία δὲ κυρία ἐξέφρασε δημοσίως τὴν ἀντίθεσίν της, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δεχθῆ βιαίαν ἐπίθεσιν.

Ὁρισμένοι ἐφημερίδες ἔγραψαν διὰ τὸ ἐπεισόδιον. Κύκλοι τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς διέρρευσαν ὅτι οἱ ἀντιδρώντες εἶναι παλαιο-ημερολογίται.

Κάμνουν λάθος. Εἶναι νεοημερολογίται καὶ ἐπιστήμονες. Ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ τῶν παραδόσεων πραγματικῶς καὶ ὄχι ὅπως κάποιοι εἰς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν, οἱ ὁποῖοι ἄλλα λέγουν καὶ ἄλλα πράττουν.

(*) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1676/9.2.2007, σελ. 2. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1678/23.2.2007, σελ. 1 καὶ 5, μέρος ἄρθρου. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(***) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1679/2.3.2007, σελ. 5. Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(****) Ἐφημερ. «Ὁρθόδοξος Τύπος», ἀριθ. 1673/19.1.2007, σελ. 2. Ἐπιμέλ. ἡμετ.